RETSMØDERAPPORT
i sag 326/87 *

I — De relevante retsregler, faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. For konstruktion og kontrol med lægetermometre gælder der præceptive regler, der er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket er en hindring for handelen med sådanne instrumenter. Rådets direktiv 76/764/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om lægetermometre med kviksølv og med maksimumsanordning (EFT L 262, s. 139) blev udstedt netop med henblik på en harmonisering af disse lovgivninger. Siden udstedelsen af direktiv 76/764/EØF er der udviklet nye teknikker på dette område, der har gjort det nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser med henblik på at bestemme kvaliteten af det anvendte glas. Det har i denne forbindelse været nødvendigt at tilpasse direktiv 76/764/EØF til det tekniske fremskridt.

I artikel 2 i direktiv 84/414/EØF bestemmes, at medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1986 at efterkomme direktivet og straks underretter Kommissionen herom.

2. Da Den Italienske Republik ikke havde underrettet Kommissionen om de bestemmelser, den havde udstedt for at efterkomme direktivet, opfordrede Kommissionen den ved skrivelse af 9. juli 1986 i henhold til den i Traktatens artikel 169 foreskrevne procedure til inden to måneder at fremsætte sine bemærkninger.

3. Nævnte skrivelse blev ikke besvaret og Kommissionen fremsatte derfor den 2. februar 1987 en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede Den Italienske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet inden to måneder efter forkyndelsen af den begrundede udtalelse. Denne er ikke blevet besvaret af de italienske myndigheder.

Kommissionen har herefter anlagt nærværende traktatbrudssag ved Domstolen.

4. Kommissionens stævning blev registreret på Domstolens Justitskontor den 16. oktober 1987.

Domstolen har på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Traktaten, idet den ikke har givet meddelelse om de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der kan godtgøre, at den har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Kommissionens direktiv 84/414/EØF af 18. juli 1984 om tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 76/764/EØF

* Processprog: Italiensk.

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om lægetermometre med kviksølv og med maksimumsanordning, fremstillet af glas, eller idet den har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opfylde disse forpligtelser;

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Den Italienske Republik har ikke rejst indsigelser mod Kommissionens traktatbrudspåstand.

III — Parternes anbringender og argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at et direktiv ifølge EØF-Traktatens artikel 183, stk. 3, med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til. Ifølge Traktatens artikel 5, stk. 1, skal medlemsstaterne træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af Traktaten eller af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner.

I øvrigt fremgår det af Domstolens faste praksis, at de nævnte traktatbestemmelser medfører, at de medlemsstater, som direktiver er rettet til, er forpligtet til at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med direktiverne inden for de deri fastlagte frister, og at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i den nationale retsorden som begrundelse for ikke at opfylde de forpligtelser og frister, der følger af fællesskabsdirektiver.

Den Italienske Republik har erkendt, at der er opstået en række vanskeligheder, der har forhindret en rettidig gennemførelse af det omhandlede direktiv.

Den kompetente minister har imidlertid truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for hurtigt at få vedtaget gennemførelsesbestemmelserne, og Den Italienske Republiks regering vil gøre alt, hvad der står i dens magt, for at disse bestemmelser bliver sat i kraft hurtigst muligt.

K. Bahlmann
Refererende dommer